

կար կանգնումէ նորա մօր բնաւորութեան վերայ՝ որին նա նկարագրումէ իբրեւ մի կնոջ՝ հազւագիւտ ուժով և բնաւորութեան հաստատութեամբ։ Այս կինը — ասումէ նա — փառքի արժանի ձիւք ունէր ինքն իւրեան օգնելու՝ երբ ուրիշը նորան չէր օգնում։ Բազդի ամենագաժան պահանջները միշտ ընկունելու պատրաստ էր, թէպէտ և նորա ոգու դժբ և եռանդը հաւատարմութեամբ էր նորա հեղութեան և համբերութեան։ Անփճական ձեռքի աշխատանքով նա իւր հինգ դուստրներին տուաւ բաւականաչափ օժիտ, որոնք ամուսնութեան միջոցով կարողացան մուտ գործել այնպիսի ընտանիքների մէջ, որոնք նոյնչափ պատուաւոր էին, որչափ իւրեանց ընտանիքը, բայց առաւել հարուստ քան թէ իւրեանցը։ Նորա միակ հրպարտութիւնը ազնւութիւնն էր, իսկ միակ ցանկութիւնը — սէրն էր։ Ուստի գօլկիի շքեղ, շաշլ ամրոցում նա իւր հասարակ սովորութիւնները պահեց, որոնք նա Գօտինգտօնի դարեմուր եփելու տան մէջ իւրացրել էր։ Այս կնոջ միակ հոգսը բոլոր շրջապատող պայծառութեան մէջ իւր որդու ապահովութիւնն էր այս փառահեղ, բայց անհաստատ դրութեան մէջ։

Մենք նապօլէօն Բօնաքարտի մօր մասին խօսեցանք, իբրեւ մի նշանաւոր հզօր բնաւորութիւն ունեցող կնոջ մասին։ Աւելինկտօն դոքսի մայրն ևս իւր բնաւորութեամբ պակաս հզօր չէր, որի որդին թէ իւր տեսքով և թէ իւր բնաւորութեամբ զարմանալի կերպով նման էր նորան։ Աւելինգտօնի հայրը իբրեւ նուագածու և նուագաշարդար շառնշանաւոր էր, բայց որչափ և այս օտարոտի չլինէր, Աւելինգտօնի մայրը նորան տգէտ էր անւանում, և այս կամ այն պատճառով, նա իւր կնոջ սցենչափ սիրելի չէր, ինչպէս միւս որդիները, մինչև այն ժամանակ, երբ Աւելինգտօնի ձեռք բերած նշանակութիւնը նորան ստիպեց իւր որդով պարճեմալու։

(Ալաբու-նակի)

Գ. Շէմ. Բ. Դաւ. աղ. թ. Գ.

ԱԶԳԱՅԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ.

Հնդկաստանի Բաղաւիա քաղաքացի բարեյիշատակ Մանուէլ Յորդանանեան բարեպաշտ Հայը 1875 թուականում օրինասահման եղանակաւ ազգականներին և բարեկամներին իւր կտակները աւանդելուց յետոյ՝ կրօնասիրական և ազգասիրական զգացմունքներից ստիպեալ աւանդած է Ազգային հաստատութեանց համար ևս հետևեալ կտակները։ Ա. Իսպահանու սուրբ Ստեփաննոսի եկեղեցուն երէւ հաշիւ գալիս, Բ. Բաղաւիոյ Հայկական եկեղեցուն հինգ հաշիւ գալիս, Գ. Բաղաւիոյ Հայկական ևս կտակել է Իսպահանու Հայկական ժողովրդեան ազգ. հաստատութեանց

